

Hızır Kışsasında İşaretler

İçinde bulunduğumuz dönemin tanınması ve bilinmesi, bu dönemde yaşanan zorlukların özel olarak yaratıldığıının ve bir müjdeye işaret ettiğinin anlaşılması önemlidir. İçinde bulunduğumuz dönem, sahih (gerçek) hadisler ile Tevrat ve İncil'de yer alan açıklamalar ışığında, dünyanın son zamanı, yani ahir zamandır. Bu dönem, tüm dünyaya kurtuluş getirecek olan Hz. Mehdi ve Hz. İsa'nın yeryüzünde zuhurundan önce yaşanan, deccalin hakimiyetindeki sancılı süreçtir. İşte bu nedenle bu dönemde yaşananları tam olarak anlayabilmek, yaşanan sancılı sürecin mutlaka güzelliklerle sonuçlanacağını bilmek önem taşımaktadır.

Ahir zamana Kuran'da da işaretler yer almaktadır. Bu yazıda yer vereceğimiz ahir zamana dair işaret, Kehf Suresi'nde geçen Hızır kıssası ile ilgilidir.

Kehf Suresi'nin, Peygamberimiz Tarafından, Ahir Zaman ile İlişkilendirilmesi

İşari mana, bir ayetin veya ifadenin ilk bakışta anlaşılan açık (zâhir) anlamının ötesinde, işaretler, remizler ve derinlemesine düşünme yoluyla ulaşılan ince, gizli veya manevi anlamı ifade eder. Kehf Suresi, Kuran'da işari anlamlara sahip özel surelerden birisidir. Kehf Suresi'nde yer alan kıssalar, daha önce açıklamalarını yaptığımız çok çeşitli işari manalarla, günümüzdeki pek çok olaya işaret etmektedir. Bu kıssalardan biri olan Hızır kıssası, pek çok detayıyla ahir zamana işaret eden bir kıssa olarak bilinmektedir.

Kehf Suresinde yer alan kıssaların ahir zamana birer işaret olarak kabul edilmesinin en büyük dayanağı, Kehf Suresinin başından ve sonundan on ayeti ezberleyen/okuyan kişinin, deccal fitnesinden korunacağına dair rivayetlerdir:

Sizden kim Deccal'e yetişirse KEHF SURESİNİN EVVELİNİ ONUN ÜZERİNE OKUSUN, bu surenin sonu* Deccal'in fitnesinden kurtuluşunuzdur*. (Sünen-i Ebu Davud, 5/121)

Maden b. Ebu Talha'dan rivayet edilmiştir: "KİM KEHF SURESİNİN EVVELİNDEN ON AYETİ EZBERLERSE DECCAL'İN FİTNESİNDEN EMİN OLUR." (Sünen-i Ebu Davud, 5/122; Müslim,

Müsâfirîn 257; Tirmizî, Fedâilü'l-Kur'ân 6)

Ebu Davud dedi ki: "Düştu Vaide, Katade'den böyle nakletti, ancak o şöyle dedi: 'KİM KEHF SURESİNİN SONLARINDAN ON AYET EZBERLERSE', Şube ise Katade'den rivayetinde, 'KEHF SURESİNİN AHİRİNDEN' dedi. (Sünen-i Ebu Davud, 5/122)

Ebu Derda'dan rivayet edilmiştir. Peygamber buyurdu ki: "HER KİM KEHF SURESİNİN BAŞINDAN ÜÇ AYET OKURSA DECCAL FİTNESİNDEN KORUNMUŞ OLUR." (Sünen-i Tirmizi, 5/30)

Ebu Ümame el-Bahili'den rivayet edilmiştir: "...kim onun (Deccal'ın) cehenneminin belasına uğrarsa Allah'tan yardım dilesin ve KEHF SURESİNİN İLK AYETLERİNİ OKUSUN ki ateş İbrahim'e olduğu gibi bu ateş de o kimseye soğuk ve selamet olsun." (Sünen-i İbni Mace, 10/332)

...Her kim Deccal'ın ateşi ile ibtila (denenir) ve imtihan edilirse Allah' tan yardım istesin ve KEHF SURESİNİN BAŞ TARAFINDAKİ AYETLERİ OKUSUN. Bu suretle Deccal' in, ateşi ona karşı soğuk ve selamet olur. (Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, s. 494)

Hadislerden de açıkça anlaşılabileceği gibi, Kehf Suresi, ahir zaman şahıslarından biri olan deccalden korunmak için bir kalkan hükmündedir. Bu sure, işari manalara sahip dört ayrı kıssa ile, ahir zamanın önemli işaretlerinden biridir. Nitekim pek çok yorumcu, Kehf Suresindeki dört kıssayı, günümüz fitneleri ve ahir zaman imtihanları kapsamında değerlendirir ve Mehdi'nin gelişine önemli birer işaret olarak yorumlar.

Hızır Kıssası, bu anlamda ahir zamana ve Mehdi'nin gelişine işaret eden kıssaların en önemlilerinden biridir.

"Kullarımızdan bir kul" İfadesi Üzerine Derin İşari Manalar

Kehf Suresinde yer alan Hızır kıssası, Hz. Musa'nın, kendisine ilham edilen bir bilgi üzerine yola çıkarak Hz. Hızır'ı bulması ve Hz. Hızır'ın ilmine tabi olması üzerine gerçekleşen olaylar zinciri şeklinde anlatılır. Kıssanın içinde geçen olaylar zinciri ve Kehf Suresi'nin ahir zamana işaret eden yönleri dikkate alınarak kıssadaki anlamlar değerlendirildiğinde, kıssanın işari anlamlarının öne

çıkıtığı anlaşılmaktadır. Kıssada, Hz. Hızır'ın eylemleri ve Hz. Musa'nın ona tabi oluşu anlatılmakta ancak genellikle yaşanan olayların seyrinden ve Hz. Hızır'ın kişiliğinden, asıl olarak ahir zaman şahıslarından Hz. Mehdi'nin bazı özelliklerine işaret edildiği görülebilmektedir.

Bu aslında Kuran'ın sırlarından biridir. Kuran, tüm zamanlara, özellikle indirildiği dönemden sonraki dönemlere işaret eden mucize bir Kitap olduğu için, Kuran'da anlatılan bazı kişiler ve olaylar, genellikle ileride ortaya çıkacak kişilere ve ileride yaşanacak olan olaylara bir atıf olarak anlatılmaktadır.

Örneğin, Kehf Suresi'nde Zulkarneyn kıssası bulunmaktadır. Zulkarneyn'in yaşadıkları da yolculukları da ilginçtir. Kıssada olaylar, sanki geçmişte yaşanmış olaylar gibi anlatılmaktadır; oysa aslında bunlar "**yaşanacak**" olaylardır. Zulkarneyn ismi verilen kişi, aslında ahir zaman şahıslarındandır ve oradaki olaylarla doğrudan ahir zamana işaretler verilmektedir.

Bu konuda bir başka örnek, Hz. Yusuf kıssasında geçen, Hz. Yusuf'a kadınların iftira atması ve bunun sonucunda Hz. Yusuf'un hapse girerek orada unutulması hadisesidir. Burada kadınların iftirasına dikkat çekilmesi önemli bir detaydır ve buna Kuran'da özellikle yer verilmiştir. Kuran'dan anladığımız kadarıyla, böyle bir olay bir daha yaşanmamıştır ancak işaret edildiğine göre yaşanacaktır. Bunun yaşanacağı zaman da şu an yaşadığımız ahir zamandır.

Bu durum, Hz. Hızır kıssası için de geçerlidir. Bu kıssa ile, Hz. Hızır üzerinden örnekler verilmekte; aslında ahir zamanda yaşanacak olaylara ve ahir zaman kişisi olan Hz. Mehdi'ye doğrudan işaret edilmektedir.

Kıssada, Hz. Hızır'ın eylemlerinin anlaşılamaz aynı zamanda da sorgulanamaz olması, onun bir hikmet üzere hareket ediyor olması, Hz. Mehdi'ye yönelik önemli işaretler içermektedir. Hz. Hızır, yaptıklarının hikmetlerini anlatmakta ve anlaşılamaz görülen eylemlerin gerçek anlamları ortaya çıkarmaktadır.

Hz. Hızır, neyi neden yaptığını hiç anlatmayabilirdi. Ancak hepsini teker teker açıklamakta; Hz. Musa da hepsindeki hayrı görüp anlamaktadır.

Burada, Hz. Mehdi'nin de sorgulanamaz olmasına önemli bir işaret vardır. **HZ. MEHDİ, AHKAMDA (HÜKÜM VERMEDE) MASUM OLACAK, YANİ HİÇBİR YANLIŞI OLMAYACAKTIR. ONUN YANINDA, ONUN HATALARINI DÜZELTEN BİR MELEĞİ OLACAKTIR. NE YAPARSA YAPSIN, NE SÖYLERSE SÖYLESİN, BUNLARIN TÜMÜ, DOĞRU OLACAKTIR.** Bu gerçek, hadislerle de bildirilmiştir:

Allah Hz. Mehdi (as)'a kalp genişliği verecektir. Kalbini hakikat ve hikmetlerin çeşmesi kılacak, ona daima ilmini ilham edecektir. **ONDAN SONRA HİÇBİR SORUNUN CEVABINDAN ACİZ KALMAYACAK**, sahih yol göstericilikte ve hakikatleri beyanda asla sapıklığa düşmeyecektir: (Allah'ın dilemesiyle) **HATADAN MASUMDUR. DAİMA ALLAH'IN YOL GÖSTERİCİLİK, TEVFIK VE TEYİTLERİNE MAZHARDIR. HATA VE SÜRÇMELERDEN EMANDADIR.** Kullarına hüccet ve şahid olması için onu bu makama Allah seçmiştir. Allah bu ilahi ihsanını istediğine verir ve Allah büyük ihsan sahibidir. (Usul-u Kafi, c. 1, s. 390)

Bu sebeptendir ki Peygamber (SAV), onu (Hz. Mehdi (as)'ı) vasf ederken **"Benim izimi takip edecek; hataya düşmeyecek"** demiştir. Bundan anlıyoruz ki, O (Hz. Mehdi (as)), Şeriat sahibi değil de Şeriate uyandır (yani Hz. Mehdi (as) yeni bir kitap getirmeyecek, Kuran'a uyacaktır). Ve aynı zamanda **GÜNAHTAN DA MASUMDUR. BURDAKİ MASUMLULUĞUNDAN MURAT HÜKÜMDEKİ MASUMİYETİDİR.** Çünkü gerçek manada ismet ancak Peygamber için söz konusu olabilir. Oysa O (Hz. Mehdi (as)), Peygamber değil Velî'dir. Velîler günah işlemekten mahfuzdurlar; Mâsum değildirler. (Muhammed B. Resul El Hüseyin El Berzenci, Kıyamet Alametleri, s. 190)

Birazdan inceleyeceğimiz ayetlerde ifade edilen Hz. Musa'nın Hz. Hızır'a olan tabiiyeti de, aslında onun, Hz. Mehdi'ye olan tabiiyetine işaret etmektedir.

Hz. Musa'nın,Mehdi Olabilmek İçin Allah'a Yakarışı

Hz. Musa, Tevrat'ın kendisine indirilmesiyle, **TEVRAT'TA ANLATILAN HZ. MEHDİ'NİN (MOŞİYAH'IN) FAZİLETLERİNİ GÖRMÜŞ VE ALLAH'A 3 DEFA, KENDİSİNİN MEHDİ OLMASI İÇİN DUA ETMİŞTİR.** Hadislerde bu husus, şu şekilde haber verilir:

Salim-ul eşell'dan: "Hz. Musa Bin İmran, Tevrat'ın birinci bölümünde Ali Muhammed'in Kaim'ine (Aleyhimusselam) (Hz. Mehdi (a.s.)'ye) verilen kudret ve faziletleri görünce dedi ki: 'RABBİM, BENİ ALİ MUHAMMED'İN KAİM'İ (HZ. MEHDİ (A.S.)) OLARAK KARAR KIL'. Ona şöyle söylendi: DOĞRUSU O (HZ. MEHDİ (A.S.)), AHMED'İN (PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN) NESLİNDENDİR.

Sonra Tevrat'ın ikinci bölümüne bakınca aynı şeyi gördü.* AYNI SÖZÜ TEKRARLADI VE ONA

AYNI CEVAP VERİLDİ. *Sonra* üçüncü bölümde de aynı şeyleri görünce AYNİ SÖZLERİ TEKRARLADI VE AYNİ CEVABI ALDI." *(Şeyh Muhammed b. İbrahim-i Numani, Gaybet-i Numani, s. 280)

Görüldüğü gibi Hz. Musa, Tevrat'ta Hz. Mehdi'nin (Moşiyah'ın) özelliklerini gördükçe, **KENDİSİNİN HZ. MEHDİ (MOŞİYAH) OLMASINI İSTEMİŞ** ve bunun için **ALLAH'A SÜREKLİ DUA ETMİŞTİR**. Hz. Musa'nın kalbinde, ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi'ye yönelik çok büyük bir **SEVGİ** olduğu anlaşılmaktadır.

Hz. Musa, bu sevgiyle hareket ederek, **HZ. MEHDİ İLE BULUŞMAK İÇİN YOLA ÇIKMIŞ ve BU OLAYLARI YAŞAMIŞ** gibi görünmektedir. Kehf Suresi 64. ayette, yanlarında taşıdıkları balığın denizde bir yol tuttuğunu öğrendiğinde Hz. Musa'nın, **"BİZİM DE ARADIĞIMIZ BUYDU"** şeklindeki ifadesi, bu karşılaşmanın gerçekleşeceğine dair işaretin Hz. Musa tarafından alındığını göstermektedir.

Hz. Musa'nın, kendisine vahiy inmiş bir peygamber olarak çıktığı bu yolculukta, ilim öğrenmek üzere tabi olduğu kişi Hz. Mehdi gibi **EYLEMLERİNDE YANLIŞLIK OLMAYAN, EYLEMLERİ SORGULANAMAYAN** bir kişi olmalıdır. Dahası, yine ulü-l Azm bir peygamber olarak Hz. Musa, verdiği sözleri elbette mutlaka tutacaktır. Ancak bu kıssada, Hz. Musa'nın, üç kez söz verdiğine ama üçünde de sözünü tutamadığına şahitlik ediyoruz. Belli ki bu olay ile Hz. Musa'ya, duasının ve sevgisinin karşılığı olarak, **HZ. MEHDİ'YE NASİP OLACAK İLİME ŞAHİT OLMASI VE BU İLİMDEN FAYDALANMASI** ayrıcalığı verilmiştir.

Hızır kıssasında anlatılan olayların gelişimi de ilginçtir. Birazdan detaylarını göreceğimiz gibi sürekli ilginç, şaşırtıcı olaylar gelişmektedir. Hz. Hızır olarak belirtilen şahsın bir anda gemiyi delmesi veya bir anda bir çocuğu öldürmesi, şaşılacak olaylardandır. Bu ilginçlikler ve kıssada yer alan mantıkla izah edilemeyen olağanüstü olaylar (balığın çantada çürümeden veya ölmeden kalması, uzun yolculuğun ardından denizde kendine yol tutması gibi), bu yaşananların, ahir zamanda yaşanacak bazı durumlara gizli işaretler olarak anlatıldığını açıkça göstermektedir.

Bu bakış açısıyla Kehf Suresi'nde yer olan Hızır kıssasını inceleyelim:

Hızır Kıssasındaki Gizli İşaret: Ahir Zaman ve Mehdi

Kuran'da Hızır kıssası, Kehf Suresinde 60. Ayet ile başlar ve 82. Ayet ile biter. Ayetler ve açıklamaları şu şekildedir:

Balığın akıntıda yolunu tutması:

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırız

Hani Musa genç yardımcısına demişti: *"İki denizin birleştiği yere ulaşıncaya kadar gideceğim ya da uzun zamanlar geçireceğim."* (Kehf Suresi, 60)

Hiz. Musa, bir ilham ve bir bilgi üzerine, genç yardımcısı ile bir yolculuğa çıkmaktadır. Bu yolculuktaki hedef, "iki denizin birleştiği yerdir" ve Hiz. Musa, kendisine yol gösterecek şahsı bulana kadar, uzun zamanlar geçirmeyi göze almıştır.

Böylece ikisi, iki (deniz)in birleştiği yere ulaşıncaya balıklarını unuttular; (balık) denizde bir akıntıya doğru (veya bir menfez bulup) kendi yolunu tuttu. (Kehf Suresi, 61)

Hiz. Musa ve genç yardımcısı, uzun bir yolculuk yapmalarının ardından iki denizin birleştiği yere varmışlar, ancak yanlarında yiyecek olarak getirdikleri balığı unutmuşlardır. Balık, o sırada **CANLI BİR ŞEKİLDE AKINTIYA DOĞRU HAREKET EDEREK** gözden kaybolmuştur.

Hiz. Musa ve yardımcısı, şayet balığı yemek için çantaya koymuş olsalardı, iki denizin birleştiği yere gelmeyi beklemeksizin, uzun yolculuğun bir aşamasında acıkıp balığı yerlerdi ve bunu unutmaları mümkün olmazdı. Ayrıca yolda geçen uzun zaman sonrasında balığın ölmesi, hatta bozulması gerekirdi.

Ancak bunların hiçbiri olmamakta, bu kadar uzun yol ve zamanın ardından balık, canlanıp denizde kendi yolunu tutmaktadır. Belli ki burada, balık figürü ile işari bir anlam yer almaktadır. Hiz. Musa, balıkla ilgili bu durumu **YADIRGAMAMAKTA**, hatta bunu bir **İŞARET OLARAK ALARAK** kabul etmektedir:

(Varmaları gereken yere gelip) Geçtiklerinde (Musa) genç-yardımcısına dedi ki: "Yemeğimizi getir bize, andolsun, bu yaptığımız-yolculuktan gerçekten yorulduk."

(Genç-yardımcısı) Dedi ki: *"Gördün mü, kayaya sığındığımızda, ben balığı unuttum. Onu hatırlamamı şeytandan başkası bana unutturmadı; o da şaşılacak tarzda denizde kendi yolunu tuttu."*

(Musa) Dedi ki: **"*BİZİM DE ARADIĞIMIZ BUYDU."** Böylelikle ikisi izleri üzerinde GERİYE DOĞRU gittiler. (Kehf Suresi, 62-64)

Belli ki burada, bu olağanüstü olay ile Hz. Mehdi'ye bir işaret vardır.

Hz. Musa bu olaylar silsilesinde, **"bizim aradığımız da buydu"** ifadesi ile, ulaşmaya çalıştığı Hz. Mehdi'nin izini bulduğunu düşünmektedir. Hz. Musa'nın bu durumu yadırgamamasının ve bir işaret olarak almasının da sebebi budur. Hz. Musa, kaçan balığın Hz. Mehdi'ye bir işaret olduğunu bildiğinden, bu olay ile, görmek, tanışmak ve buluşmak üzere yola çıktığı Hz. Mehdi'ye ulaşabileceğini anlamaktadır. Buradaki balık figürü ile özel bir anlama işaret edildiği açıktır.

Kehf Suresi 63. Ayette yer alan, **"bunu bana şeytandan başkası unutturmadı"** ifadesi ile şeytanın unutkanlık yapma özelliğine dikkat çekilmektedir. Şeytan, akılda bir pus meydana getirmekte, hatırlamayı zorlaştırmaktadır. Elbette şeytan da bunu Allah'tan bağımsız bir şekilde yapamaz; unutkanlığı Allah vermekte, şeytan da buna aracı olmaktadır.

Ayette belirtilen unutkanlık eylemi ile, aslında büyük bir hayra işaret edilmektedir. Balığın unutulması, Hz. Musa'nın ulaşmak istediği yere işaret olarak yaratılmaktadır.

Balık ile ilgili olarak ayetlerdeki ifadeleri tekrar değerlendirecek olursak;

- Hz. Musa ve genç yardımcısı uzun bir yolculuğa çıkmaktadırlar. Bu uzun yolculukta, **ÇANTALARINDA CANLI BİR BALIĞI TAŞIMA İMKANLARI YOKTUR.** Balık ya hemen bozulacak ya da ölecektir.
- Şayet çantalarında pişmiş bir balık olsaydı, o vakte kadar beklemezler, bu uzun yolculuğun bir aşamasında mutlaka onu yerlerdi.
- Yanlarındaki balık, ölü veya pişmiş bir balık olsaydı, uzun yolculuğun sonrasında çantadaki **BALIĞIN CANLANIP DENİZDE KENDİ YOLUNU BULMASI** diye bir şey kuşkusuz **SÖZ KONUSU OLMAZDI,**
- Balığın denizde yol tutması üzerine, Hz. Musa'nın **"bizim de aradığımız buydu"** şeklinde yorum yapmasından, **DAHA ÖNCE DEN HZ. MUSA'YA BİLGİ VERİLDİĞİ** anlaşılmaktadır. Belli ki Hz.

Musa, Hz. Mehdi'ye dair **BİR İŞARET BEKLEMEKTE** ve balıktaki bu özel durumu görünce bunu işaret olarak kabul etmektedir.

- İşaretin ardından Hz. Musa ve yardımcısının, **İZLERİ ÜZERİNDE GERİYE GİTMELERİ** manidardır. Belli bir istikameti takip etmekte, gidecekleri yeri bilmekte ve orada Hz. Mehdi'ye ulaşacaklarına inanmaktadırlar.

Derken, **KATIMIZDAN KENDİSİNE BİR RAHMET VERDİĞİMİZ** ve **TARAFIMIZDAN KENDİSİNE BİR İLİM ÖĞRETTİĞİMİZ KULLARIMIZDAN BİR KULU** buldular. (Kehf Suresi, 65)

Hz. Musa, kendisine verilen işaret ile Hz. Hızır'a ulaşmaktadır. Ayette belirtilen, "**KATIMIZDAN KENDİSİNE BİR RAHMET VERDİĞİMİZ VE TARAFIMIZDAN KENDİSİNE BİR İLİM ÖĞRETTİĞİMİZ KULLARIMIZDAN BİR KUL**" tarifi ile Hz. Hızır'ın, kendisine rahmet ve ilim verilen bir kişi olduğu anlaşılmaktadır.

Hz. Musa'nın, Hz. Hızır ile karşılaşması ve onun ilmine şahit olması, Hz. Musa'nın Hz. Mehdi'ye olan sevgisinin ve ona ulaşma arzusunun bir tezahürüdür. Hz. Hızır, **LEDÜN İLMİNE** (Allah katından doğrudan kalbe ilham edilen, olayların iç yüzünü ve ilahi sırları konu alan gizli ve manevi bir bilgi) vakıf olan, **YAPTIKLARI SORGULANAMAZ VE YANLIŞLANAMAZ** olan özel bir varlıktır. Hz. Musa, Hz. Hızır'a tabiiyeti ve onun ilmine şahitliğiyle, çok sevdiği ve yerinde olmak istediği Hz. Mehdi'nin ilmini tanıyacak ve oradaki üstünlüğe şahit olacaktır.

Hz. Mehdi, ayette işaret edildiği gibi, kendisine rahmet verilen ve ilim öğretilen kişidir. Hadislerdeki tarifler şu şekildedir:

Sonra Hz. Mehdi (as)'ın sıfatlarını sayarak buyurdu ki: **"İÇİNİZDEKİ EN GENİŞ SİĞİNAKTIR, İÇİNİZDE İLMİ EN ÇOK OLANDIR** ve dostlarını, sevdiklerini en fazla arayıp sorandır. Allah'ım! Onun zuhurunu, hüznlerin giderilmesine vesile kıl ve ümmetin dağınıklığını onunla topla! Eğer Allah seni muvaffak kılarsa **ONUN BİATINA KOŞ (ONA TABİ OL) VE ONDAN ASLA VAZGEÇME. EĞER MUVAFFAK OLUR DA, ONA ULAŞIR VE HİDAYET OLURSAN ONDAN ASLA VAZGEÇME.** Âh -ve eliyle göğsünü göstererek - onu ne de çok görmek isterdim." (Şeyh Muhammed b. İbrahim-i Numani, Gaybet-i Numani, s. 252)

İmam Mehdi (as) **İLAHİ BİLGİYE UYGUN OLARAK** hükmedecektir. İnsanları **KENDİ GERÇEKLERİYLE VE KENDİ İÇ HALLERİYLE** tanıyacaktır. Davud Peygamber (as) ve

Süleyman Peygamber (as)'ın kararları gibi **ONUN HÜKÜMLERİNE DE ŞAHİT GEREKMEYECEKTİR.** (Bihar-ül Envar, Cilt 18, Sayfa 341; Cilt 52, Sayfa 325; Mikyaal al-Makaarem, Cilt 1, s. 6, 83-84 ve 145)

İmam Sadık (as) buyurmuştur ki: "**HZ. MEHDİ (AS), HER KAVMİN İŞLERİNİN İÇYÜZÜNDEN (SAKLADIKLARI ŞEYDEN) HABER VERİR** ve dostunu düşmanından ferasetle tanır." (Sırat'ul-Mustakim, c. 2, s. 254)

Allah, Hz. Mehdi (as)'a kalp genişliği verecektir. **KALBİNİ HAKİKAT VE HİKMETLERİN ÇEŞMESİ KILACAK, ONA DAİMA İLMİNİ İLHAM EDECEKTİR. ONDAN SONRA HİÇBİR SORUNUN CEVABINDAN ACİZ KALMAYACAK,** sahih yol göstericilikte ve hakikatleri beyanda asla sapıklığa düşmeyecektir: (Allah'ın dilemesiyle) **HATADAN MASUMDUR. DAİMA ALLAH'IN YOL GÖSTERİCİLİK, TEVFIK VE TEYİTLERİNE MAZHARDIR. HATA VE SÜRÇMELERDEN EMANDADIR.** Kullarına hüccet ve şahid olması için onu bu makama Allah seçmiştir. Allah bu ilahi ihsanını istediğine verir ve Allah büyük ihsan sahibidir. (Usul-u Kafi, c. 1, s. 390)

"(Hz. Mehdi (as)'ın) Onun fıkıh bilgisi **ON ALİMİNKİNE BEDELDİR.**" (Nuaym bin Hammad, Kitab-ül Fiten)

İmam Sadık (as) şöyle buyurdular: "**İLİM YİRMİ YEDİ KISMA AYRILMIŞTIR.** İnsanoğlu şimdiye kadar bunun sadece İKİ KISMINI elde edebilmiştir. Kaim'imiz **(HZ. MEHDİ (AS)) KIYAM EDİNCE DİĞER YİRMİ BEŞ KISMI DA ORTAYA ÇIKACAK** ve insanlar arasında yayılacaktır." (Bihar, c. 52, s. 336)

... **HZ. MEHDİ (AS)'IN İLİM VE HİLMİ HERKESTEN DAHA ÇOKTUR.** Hz. Mehdi (as), Peygamber (sav)'in adını taşımaktadır ve ahlakı da Muhammedî (SAV) ahlakıdır. (El-Mehdiyy-il Mev'ud, c. 1, s. 281-282 ve 266 ve 300)

Ka'b: "Kıyam edecek olanın Hz. Mehdi (as) olarak adlandırılmasının sebebi **GİZLİ İŞLERE HİDAYET EDİLMESİ SEBEBİYLEDİR.**" der. (Kitab-ul Havi li'l Fetava, c. 2, s. 148)

Dedim ki: "**HZ. MEHDİ (AS) ALLAH'IN RIZASINI NEREDEN BİLECEKTİR?**" **BUYURDU Kİ: "ALLAH ONUN KALBİNE RAHMETİNİ NAZİL EDECEKTİR.**" (indirecektir)." (Şeyh Muhammed

b. İbrahim-i Numani, Gaybet-i Numani s. 191)

"HZ. MEHDİ (AS) HER GRUBUN GİZLİ PLANLARINDAN HABERDAR OLACAK VE PLANLARINI KENDİLERİNE SÖYLEYECEK. HZ. MEHDİ (AS), BAKMASIYLA DOST VE DÜŞMANINI TANIYACAK." (İrşad (Şeyh Müfid), s. 365-366)

Hadislerde de işaret edildiği gibi Hz. Mehdi, özel bir ilme sahip olacak, ilmi herkesten daha çok olacak, her işin iç yüzünden haberdar olacak, hatadan masum olarak zuhur edecek ve Allah'ın rahmetine nail olacaktır. Ayette işaret edildiği gibi Hz. Mehdi, hem Allah'tan özel bir rahmet hem de özel bir ilim sahibi olacaktır.

Bu duruma Musevi kaynaklarda da işaretler vardır. Zohar'da (Kabala'nın temelini oluşturan en önemli ve kutsal metin koleksiyonudur. Tevrat'ın genel anlamının ötesine geçen; Allah'ın varlığını, evrenin sırlarını ve ruhsal gelişimi inceleyen batini bir yorumudur) Moşiyah'ın (Hz. Mehdi'nin) manevi yönden sürekli yükselerek en yüksek makama çıkacağı anlatılmaktadır: Moşiyah, herhangi bir insan gibi anne ve babadan doğacaktır. Son derece takva olacak, birçok üstün hizmetler gerçekleştirecek ve böylelikle kendisini sürekli yükseltecektir. Çabaları nihayetinde onu **ÇOK YÜCE BİR SEVİYEYE ÇIKARTACAK ve bu noktada kendisi için YARATILIŞ ÖNCESİNDE HAZIRLANAN EŞSİZ RUH, YEHİDAH'I (RUHUN EN ÜST SEVİYESİNİ) ALABİLECEKTİR.** Daha sonra **KİM OLDUĞUNU VE GÖREVİNİ ANLAYACAKTIR.** Görevini yerine getirmesi için ona Allah Katından güç bahşedilecektir. (Arba Meot Shekel Kesef, s. 241; ayrıca bakınız Zohar II, 7b-8b, Matok Midvash, ibid.; Zohar HaRakia, Shemot s. 56b).

Moşiyah'a (Hz. Mehdi'ye) verilecek olan bu eşsiz ruh, Zohar'da belirtildiği gibi, Yaratılış öncesinde hazırlanmıştır.

Hadislere ve Tevrat, İncil ve muteber Musevi kaynaklara göre Hz. Mehdi, zuhur vaktine kadar çok çileler ve zorluklar görecektir, hapsedilecek, kralların karşısına çıkarılacak, insanlar tarafından alay konusu haline gelecek ve insanların dinlerini değiştirmekle suçlanacaktır. Ancak zuhur gerçekleştikten sonra **HZ. MEHDİ'YE KİMSE ZARAR VERMEK AMACIYLA ELİNİ UZATAMAYACAKTIR. KİMSENİN HİÇBİR ŞEY YAPMAYA GÜCÜ YETMEYECEKTİR. HAPSEDİLEMİYECİK, KİMSE ONUN ALEYHİNDE KONUŞAMAYACAK, EYLEM YAPAMAYACAKTIR.**

H. Musa'nın H. Hızır'a tabi olması:

Musa ona dedi ki: "DOĞRU YOL (rüşd) olarak sana öğretilenden bana öğretmen için SANA TABİ OLABİLİR MİYİM?" (Kehf Suresi, 66)

H. Musa, zaten Ulü'l Azm bir peygamberdir. Peygamber zaten doğru yol üzerindedir. Buradaki ifade ile derin bir anlama işaret edildiği ortadadır. H. Musa, Allah'tan kendisine gelen ilham ve gösterilen yol ile, H. Mehdi'nin **ÖZEL BİR İLİM** sahibi olacağını bilmektedir. Bu sebeple de, özel bir ilim sahibi olarak tanıştığı H. Hızır'a tabi olmak istemekte, onun ilmini tanıyarak H. Mehdi'yi anlayabileceğini düşünmektedir.

Aslındaki buradaki izah ile H. Musa, ileride gelecek olan **H. MEHDİ'YE TABİ OLMAK İSTEDİĞİNİ** ifade etmektedir. Ulü-l Azm bir Peygamberin, H. Mehdi'ye tabi olmak istemesi çok önemli bir husustur. Kuran'da Allah, **İLERİDE GELECEK OLAN MÜBAREK ŞAHSA YARDIM ETMELERİ İÇİN PEYGAMBERLERDEN SÖZ ALDIĞINI** bildirmektedir. Söz konusu ayetler şu şekildedir:

HANİ ALLAH PEYGAMBERLERDEN 'KESİN BİR SÖZ (MİSAK)' ALMIŞTI: "Andolsun size kitap ve hikmetten verip sonra SİZE BERABERİNİZDEKİNİ DOĞRULAYAN BİR ELÇİ GELDİĞİNDE, ONA KESİN OLARAK İMAN EDECEK VE ONA YARDIMDA BULUNACAKSINIZ." Demişti ki: "Bunu ikrar ettiniz ve bu ağır yükümü aldınız mı?" Onlar: "İKRAR ETTİK" demişlerdi de "Öyleyse şahid olun, Ben de sizinle birlikte şahid olanlardanım," demişti. (Al-i İmran Suresi, 81)

Hani BİZ PEYGAMBERLERDEN KESİN SÖZLERİNİ ALMIŞTIK; SENDEN, NUH'TAN, İBRAHİM'DEN, MUSA'DAN VE MERYEM OĞLU İSA'DAN. BİZ ONLARDAN SAPASAĞLAM BİR SÖZ ALMIŞTIK. (Ahzab Suresi, 7)

Ayetlere göre Allah, tüm peygamberlere kitap ve hikmet verdikten sonra, kendilerinden, ileride gelecek olan ve ellerindekini doğrulayan SON ELÇİYE iman edip yardım edeceklerine dair söz almıştır. Bir kısım tefsirciler bu elçinin Peygamberimiz H. Muhammed (SAV) olduğunu ifade etseler de, Ahzab Suresi 7. Ayette **VERİLEN BU SÖZÜN, PEYGAMBERİMİZ H. MUHAMMED (SAV)'DEN DE ALINMIŞ OLDUĞU** anlaşılmaktadır. **DEMEK Kİ BU YOL GÖSTERİCİ ELÇİ, PEYGAMBERİMİZDEN DE SONRA GELECEK OLAN H. MEHDİ'DİR.**

Hz. Musa'nın "özünü kavramaya kuşatıcı olamadığı" bilgi:

Kehf Suresi 66. Ayette, Hz. Musa'nın, vermiş olduğu bu söze uygun olarak Hz. Mehdi'ye tabi olmak ve ondan ilim öğrenmek istemesi mevzu bahistir. Yine bu izah ile, Hz. Mehdi'ye tabi olup onun yoluna uymanın, doğru yola iletecek bir sır olduğu da belirtilmektedir.

Dedi ki: "GERÇEKTEN SEN, BENİMLE BİRLİKTE OLMA SABRINI GÖSTERMEYE GÜÇ YETİREMEZSİN."

(Böyleyken) "Özünü kavramaya kuşatıcı olamadığın şeye nasıl sabredebilirsin?" (Kehf Suresi, 67-68)

Hz. Hızır, bir ilim üzerine hareket etmektedir; yaptıklarının sonuçlarından emindir. Bu nedenle Hz. Musa'ya, kendisindeki bu ilmin özünü kavramadığını, dolayısıyla kendisiyle birlikte olma sabrını gösteremeyeceğini söylemektedir.

Hz. Hızır ile işaret edilen bu durum, Hz. Mehdi için de geçerlidir. Hz. Mehdi'nin sahip olduğu ilim, üstün bir ilimdir ve buna sabır göstermek, ancak **GÜÇLÜ BİR İMAN, ÖZEL BİR EĞİTİM VE İRADE** gerektirmektedir.

Bu ayet ile, Hz. Mehdi devrinde çok fazla kişinin doğru yola ulaşmak ve ilim öğrenmek için kendisine tabi olmak isteyeceği, ancak buna, **313 KİŞİ DIŞINDAKİLERİN SABIR GÖSTEREMEYECEĞİNE** işaret vardır. **ÇOK AZ İNSAN** Hz. Mehdi ile birlikte olmaya sabır gösterebilecektir. Yine bu, hadislerde de işaret edilmiş bir durumdur:

Muhammed b. Hanefi (r.a.)'dan rivayet edildi ki: **SAYILARI BEDİR ASHABI (313) KADARDIR.** Evvelkiler onları geçmediği gibi, sonrakiler de onlara yetişemezler. Onların sayıları Talud ile nehri geçenler kadardır.

Bedir savaşındaki askerler gibi **313 KİŞİNİN** kumandasını elinde tutarak etrafa meydan okuyacak. Çünkü bu 313 kişi gece abid (çok ibadet eden kimse) gündüz kahraman niteliğini taşımaktadırlar.

ARALARINDA KADINLARIN DA BULUNDUĞU 314 KİŞİLİK BİR GRUP OLUŞTURURLAR.

Onlar her zalime galip gelirler. Onların kalpleri demir gibidir ve onlar gündüz arslan, gece de abiddirler. Ne evvelkiler ne de sonrakiler fedakarlıkta onlara yetişemez.

HZ. MEHDİ (AS)'A ARALARINDA KADINLARIN DA BULUNDUĞU 314 KİŞİ BİAT EDECEKTİR.

(Ali b. Sultan Muhammed el-Kari el-Hanefi "Risaletül Meşreb elverdi fi mezhebil Mehdi")

Hızır kıssasının devamında Hz. Musa, sabır göstereceğine dair Hz. Hızır'a söz vermektedir:

(Musa:) "İnşaAllah, beni sabreden (biri olarak) bulacaksın. Hiçbir işte sana karşı gelmeyeceğim" dedi.

Dedi ki: "Eğer bana uyacak olursan, HİÇBİR ŞEY HAKKINDA BANA SORU SORMA, ben sana ÖĞÜTLE-ANLATIP SÖZ EDİNCEYE KADAR." (Kehf Suresi, 69-70)

Hz. Hızır, sorgulanamaz olduğunu bu ayet ile ifade etmektedir. Yaptığı işlerinin **HİKMETİ** olduğunu, **DOĞRU EYLEMLER** olduğunu, **SONUCUNDA BUNLARIN HİKMETLERİNİ AÇIKLAYACAĞINI** ama o vakte kadar **HZ. MUSA'NIN KENDİSİNİ SORGULAMAMASINI** istemektedir.

Hz. Musa da, bu üstün ilmin farkında olarak, sorgulamaksızın, kayıtsız şartsız itaat konusunda Hz. Hızır'a güvence vermektedir. Hz. Musa'nın bu konudaki kararlılığı, tanıştığı Hz. Hızır'ın, Hz. Mehdi'nin ilmini anlamak için bir yol olmasındandır.

Ayetin işari manasına göre Hz. Mehdi'nin ilk başta anlaşılmayacak eylemleri olabilecektir. Ancak bunların hikmetleri vardır ve bunların anlaşılabilmesi için sabır göstermek gerekmektedir. Ayetteki ifadelerden, **HZ. MEHDİ'YE HİÇBİR İŞTE KARŞI GELİNMEMESİ GEREKTİĞİ, YAPTIKLARINA VE SÖYLEDİKLERİNE UYULMASI GEREKTİĞİ, VAKTİ GELDİĞİNDE OLAYLARIN HAYIR VE GÜZELLİK YÖNLERİNİN MUTLAKA GÖRÜLECEĞİ** anlaşılmaktadır.

Hz. Musa'nın Hz. Hızır ile Yolculuğu:

Böylece ikisi yola koyuldu. Nitekim bir gemiye binince, o bunu (gemiye) deldi. (Musa) Dedi ki:

"İçindekilerini batırmak için mi onu deldin? Andolsun, sen şaşırtıcı bir iş yaptın."

Dedi ki: "Gerçekten benimle birlikte olma sabrını göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?"

(Musa:) "Beni, unuttuğumdan dolayı sorgulama ve bu işimden dolayı bana zorluk çıkarma" dedi. (Kehf Suresi, 71-73)

Hz. Hızır'ın, tehlikelerden korumak için gemiyi hasarlı göstermesi, Kuran'da işaret edilen özel bir ilimdir. Bu ilme başka bir örnek, Saffat Suresi 89. Ayette geçmektedir. Hz. İbrahim'in de "Ben, doğrusu hastayım" demesinin ardından 90. Ayette **"Böylelikle arkalarını çevirip ondan**

kaçmaya başladılar" ifadesi, kusurlu veya zararsız gösterildiğinde, insanların o kişiden ya da nesneden uzaklaşacaklarını ifade etmektedir.

Ayetlerin yine işari anlamını dikkate aldığımızda **"gemiye batırmak"**, ahir zamanda, Hz. Mehdi'nin zuhurundan hemen önceki dönemde tüm dünyaya sirayet edecek olan **EKONOMİK VE SOSYAL BATIŞA** işaret ediyor olabilir. Doğrusunu elbette Allah bilir.

Bu ayetlerle Hz. Musa'nın, özel ilim sahibi olduğunu bildiği Hz. Hızır'ın eylemini sorguladığına şahit oluyoruz. Hz. Musa, söz vermiş olmasına rağmen sözünü tutamamaktadır. Normalde bir peygamber, vermiş olduğu sözü elbette ki tutar. Burada Allah, Hz. Musa'ya sözünü özellikle unutturmakta, buradaki hikmetin görülebilmesi için kendisine özellikle soru sordurmaktadır. Burada yine, Hz. Mehdi'nin eylemlerine sabır göstermenin güçlüğüne işaret vardır.

Böylece ikisi (yine) yola koyuldular. Nitekim bir çocukla karşılaştılar, o hemen tutup onu öldürdü. (Musa) Dedi ki: "Bir cana karşılık olmaksızın, tertemiz bir canı mı öldürdün? Andolsun, sen kötü bir iş yaptın.

Dedi ki: "Gerçekte benimle birlikte olma sabrını göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?"

(Musa:) "Bundan sonra sana bir şey soracak olursam, artık benimle arkadaşlık etme. Benden yana bir özre ulaşmış olursun" dedi. (Kehf Suresi, 74-76)

Bir çocuğun öldürülmesi eylemi, normal şartlarda son derece sarsıcı bir eylemdir. Hz. Musa, uygulamalarında hayır ve hikmet olduğunu bildiği ve bu nedenle kendisine tabi olmak istediği Hz. Hızır'ın, bu eylemi bir hikmet üzere yaptığı bilgisini unutarak tepki göstermiştir. Bunun üzerine Hz. Hızır, Hz. Musa'ya tekrar, kendisiyle birlikte olma sabrını gösteremeyeceğini hatırlatmıştır.

(Yine) Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip yemek istediler, fakat (kasaba halkı) onları konuklamaktan kaçındı. Onda (kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular, hemen onu inşa etti. (Musa) Dedi ki: "Eğer isteseydin gerçekten buna karşılık bir ücret alabilirdin." Dedi ki: "İşte bu, benimle senin aranda ayrılma (zamanı)mız. Sana, üzerinde sabır göstermeye güç yetiremeyeceğin bir yorumu haber vereceğim." (Kehf Suresi, 77-78)

Şehir halkının, Hz. Hızır'ı ve Hz. Musa'yı konuklamaktan kaçınması ilginçtir. Normal şartlarda parasını verdikten sonra her topluluk gelen misafiri ağırlar. Zaten gelen kişiler, halkın tanımadığı insanlardır; onlardan zarar geleceğini düşünmeleri mantıksızdır. Burada, özel bir anlamın gizli olduğu açıktır.

Bu ayet ile işari olarak, insanların, Hz. Mehdi ve talebelerini konuk etmekten kaçınacakları, onlarla dost olmaktan çekineceklerine dair bir anlam gizlidir. Bu durum, hadislerle de bildirilmiştir:

Buyurdu ki: "Onları (Hz. Mehdi (a.s.)'yi ve talebelerini) yeryüzünün kenarlarında ara. Onların yaşantıları sadedir, evleri sırtlarındadır, eğer hazır olsalar tanınmazlar, eğer **KAYBOLSALAR ARANMAZLAR, HASTA OLSALAR KİMSE ONLARIN ZİYARETİNE GELMEZ, EĞER EVLENMEK İSTESELER KİMSE ONLARA GELMEZ. EĞER ÖLSELER CENAZELERİNE KİMSE KATILMAZ.** Onlar mallarını aralarında eşit olarak paylaşırlar ve birbirlerini kabirlerinde ziyaret ederler, ayrı şehirlerde olsalar dahi istekleri hep aynıdır." (Gaybet-i Numani, sf. 239)

Girdikleri kasabada, kasaba halkının onları konuklamaktan kaçınmalarına ve ağırlamamalarına rağmen, Hz. Hızır, kasabada bulunan bir yıkık duvarı inşa etmiştir. Burada, Hz. Hızır'ın bir **"duvarcı ustası"** olduğuna da işaret bulunmaktadır.

Duvar inşa etme, Hz. Adem'den beri önemle üzerinde durulan bir konudur. İslami rivayetlerde Hz. Adem'in yeryüzünde, meleklerin yardımıyla Kabe'nin temellerini attığı ve küp şeklinde bir yapı inşa ettiği kabul edilir. İnşaatin ardından sütundan bir taşın binanın ortasına yerleştirildiği aktarılır.

Hız. Musa, kendilerine yemek dahi vermeye yanaşmayan bu kasaba halkına, böyle bir yardım karşılığında Hız. Hızır'ın ücret almamakla yanlış yaptığını belirterek tekrar benzer hataya düşmüş ve Hız. Hızır'ın eylemlerinin derin anlamını değerlendirememiştir. Bunun üzerine, daha önce verilen söze uyularak, Hız. Hızır ile Hız. Musa'nın yolculuğu sona ermiştir. Aslında Hız. Hızır, başından beri Hız. Musa'nın bu eylemlere sabır gösteremeyeceğini bilmektedir. Bu, kendisine önceden haber verilmiş bir durumdur.

Hız. Hızır; Hız. Musa'nın sabır gösteremediği işlerin yorumlarını, yani yaptığı işlerin hikmetlerini kendisine anlatmıştır.

"GEMİ, DENİZDE ÇALIŞAN YOKSULLARINDI, ONU KUSURLU YAPMAK İSTEDİM, (ÇÜNKÜ) İLERİLERİNDE, HER GEMİYİ ZORBALIKLA ELE GEÇİREN BİR KRAL VARDI."

"Çocuğa gelince, onun anne ve babası mümin kimselerdi. Bundan dolayı, ONUN KENDİLERİNE AZGINLIK VE İNKAR ZORUNU KULLANMASINDAN ENDİŞE EDİP-KORKTUK."

Böylece, onlara Rablerinin ondan temiz olmak bakımından daha hayırlısı, merhamet bakımından da daha yakın olanını vermesini diledik."

"Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi.

Rabbın diledi ki, ONLAR ERGİNLİK ÇAĞINA ERİŞSİNLER VE KENDİ DEFİNELERİNİ ÇIKARSINLAR; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. BUNLARI BEN, KENDİ İŞİM (ÖZEL GÖRÜŞÜM) OLARAK YAPMADIM. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (Kehf Suresi, 79-82)

Hızır'ın izahları, yaşanan olayların zahirdeki görünümünün dışında kalan batını anlamlarının, ne kadar farklı olabileceğini gözler önüne sermektedir.

Hızır'ın yoksulların gemisini delmesi, ilk bakışta yoksulların aleyhine gibi gözükse de, gerçekte onları ve barındıkları gemiyi korumak içindir.

Çocuk ise, o anda masum bir varlık olarak gözükse de, Hızır'ın vakıf olduğu bilgiye göre gelecekte azgın bir tavır içine girerek, samimi birer Müslüman olan anne ve babasına zorluk çıkaracaktır. Hızır, bu bilgi ile hareket etmiş ve Müslüman anne ve babaya, gelecekte Allah'ın temiz, hayırlı ve merhametli bir çocuk vermesini dilemiştir.

Hızır'ın inşa etmiş olduğu yıkık duvar ise, ilk bakışta kendilerine uzak davranan kasaba halkına hak etmedikleri bir iyilik gibi görünse de, aslında Hızır'ın vakıf olduğu gerçek başkadır. Bu duvar, babaları salih Müslüman olan iki öksüz çocuğundur ve altında define bulunmaktadır. Hızır, bu duvarı inşa edip sağlamlaştırarak bu definenin başkaları tarafından ele geçirilmesini önlemiş ve ergenlik çağına geldiklerinde çocukların bu defineyi kendilerinin çıkarmasına imkan vermiştir.

Kıssanın sonunda Hızır önemli bir sır vermekte ve **"BUNLARI BEN, KENDİ İŞİM (ÖZEL GÖRÜŞÜM) OLARAK YAPMADIM"** izahında bulunmaktadır. Hızır, Allah'tan özel yeteneklerle yaratılmış özel bir varlık olarak, kendisine verilen ilim ile olayların iç yüzünü ve gelecekteki görünümünü **BİLEN** ve bu nedenle de **HATA YAPMAYAN** bir kişidir. Hızır, her ne kadar yolculukları sırasında Hızır'ın eylemlerine sabır gösterememişse de, onun özel bir şahıs olduğunu bilmekte ve bu nedenle kendisine tabi olmak için yollar aşmaktadır.

Hızır'ın Tarihi Olaylar Sırasındaki Desteği

Özel bir şahıs olan Hızır, tarihin dönüm noktalarında devrede olmuş, özellikle devletlerin kuruluşu ve yıkımları gibi büyük olaylarda ve tarihe yön verecek olaylar sırasında manevi desteğini göstermiştir. Buna örnekler şu şekildedir:

İstanbul'un Fethi Sırasında Hz. Hızır'ın Desteği:

İstanbul'un fethi sırasında Hz. Hızır, Müslüman ordusuna manevi güç vermek ve zafere ortak olmak için surlarda ve savaş alanında bulunmuştur.

İstanbul, Hz. Mehdi'nin zuhurunun gerçekleşeceği yer olduğundan, bu şehrin Müslüman Türk ordusu tarafından fethedilmesi büyük önem taşımaktaydı. Bu nedenle, Hz. Mehdi'nin kutsal emanetlerle çıkacağı İstanbul'un fethi sırasında Hz. Hızır devrede olmuş ve İstanbul büyük bir zaferle fethedildikten sonra da surlara oturup seyretmiştir.

Fatih Sultan Mehmed'in hocası ve fethin manevi mimarı olarak kabul edilen Akşemseddin'in, kuşatmanın en zor anlarında Hz. Hızır ile manevi bir iletişim içinde olduğu rivayet edilmektedir. HZ. HIZIR, bu savaşta Müslüman ordusuna manevi güç vermek ve zafere ortak olmak için **SURLARDA VE SAVAŞ ALANINDA BULUNMUŞTUR.**

Sultan Fatih, kuşatma günleri uzayıp fetih gerçekleşmeyince, Vezir Ahmed Paşa'yı Akşemseddin'e gönderip fethin kesin zamanını sormuş, o da, "**Cemâziyel evvel ayının (Hicri takvime göre yılın 5. Ayı) yirminci günü seher vakti**" demiştir. (Solakzâde, Tarih, s. 200; Enîsî, 4666, v. 9b)

Aynen dediği gibi olunca, Akşemseddin'e fethin zamanını nasıl bildiğini sormuşlardır. Cevap şöyledir: "Kardeşim Hızır (aleyhisselâm) ile ilm-i ledünnîde Kostantiniyye'nin fethini vakiyle (daha

önce) keşfetmiştik. **FETİH GERÇEKLEŞTİĞİ GÜN HIZIR'I GÖRDÜM. BİRÇOK VELİLER İLE askerinin önünde KALEYE GİRDİLER. Kale fetholunduktan sonra Hızır kardeşimi gördüm ki KALE DUVARI ÜZERİNE ÇIKMIŞ OTURMUŞTU..."[1]**

İstanbul'un fethi sırasında Hz. Hızır, Müslüman ordusuna manevi güç vermek ve zafere ortak olmak için surlarda ve savaş alanında bulunmuştur.

Sultan Abdülhamid'in, Hareket Ordusu'nun Önünde Hz. Hızır'ı Görmesi

Rivayetlere göre Hz. Hızır, Sultan II. Abdülhamid'in, 31 Mart Vakasını bastırmak için gelen Hareket Ordusu karşısında kan dökmemesinin arkasında yatan sebeptir. Sultan, ordunun önünde manevi bir şahsiyet olan Hz. Hızır'ı gördüğünü belirterek direnişten vazgeçmiştir.

İttihat ve Terakki kontrolündeki Hareket Ordusu, 1909 yılında, 31 Mart ayaklanmasını bastırmak için Mahmut Şevket Paşa komutasında İstanbul'a geldi. Abdülhamid Han'ın kendi muhafız birliği Zuhaif Alayı olmasına rağmen, Sultan, kan dökülmesini önlemek için karşı koymama kararı aldı.

Padişah, karşı koymamasına yönelik eleştirilere, **"O güruhun önünde Hızır Aleyhisselâm'ı görmesem, böyle yapmazdım!"** şeklinde cevap vermiştir.[2]

Olaylar sonucunda Sultan Abdülhamid tahttan indirilerek Selânik'teki Alâtini Köşkü'ne sürgün edilmiştir.

Hareket Ordusu'nun İstanbul'a gelişi ve 31 Mart Ayaklanmasını bastırması sonrasında Sultan Abdülhamid'in tahttan indirilişine dair gazete haberleri. Abdülhamid Han, Hareket Ordusunun önünde Hz. Hızır'ı gördüğü için, orduya karşı müdahale etmekten vazgeçmiştir.

Hareket Ordusu'nun İstanbul'a gelişi ve 31 Mart Ayaklanmasını bastırması sonrasında Sultan Abdülhamid'in tahttan indirilişine dair gazete haberleri. Abdülhamid Han, Hareket Ordusunun önünde Hz. Hızır'ı gördüğü için, orduya karşı müdahale etmekten vazgeçmiştir.

Hızır Kıssasında,Ahir Zamana ve Mehdi'nin Çıkışına Dair İşaretler

Hızır kıssasının geçtiği Kehf Suresi'nin ahir zamana işaret eden bir sure oluşunun hadislerle teyit edilmesi ve kıssanın anlatıldığı ayetlerde yer alan işari anlamlar, bu kıssadaki gizli anlamları görüp tespit etmeyi de zorunlu kılmaktadır. Hızır kıssası, Mehdi'nin zuhuruna yönelik çeşitli sırlar vermekte ve pek çok açıdan o dönemin tarifini yapmaktadır. Bu işaretler aşağıdaki başlıklar altında incelenmiştir:

Hızır Kıssasında,Ahir Zamana ve Mehdi'nin Çıkışına Dair İşaretler

Hızır kıssasının bu kıssada tarif edilen yol göstericiliğinde;

Ahir zamanda zuhur edecek ve uygulamalarıyla halkın genelinden farklı bir yol çizecek,

Bu nedenle tepkiyle karşılaşacak,

Ancak yaptığı her işinde hikmet ve hayır olacak olan **MEHDİ'YE İŞARET BULUNMAKTADIR.**

Hızır kıssasında, Kuran'a göre hüküm vereceğinden, hurafelere dayanan din anlayışına karşı bir tutum izleyeceğinden, toplumun belirli bir kısmı tarafından **YADIRGANACAK**, hatta **SUÇLANACAKTIR**. Onun uygulamaları, Allah'tan gelen özel **İLHAMA** dayandığından, yaptıklarının **HAYIR VE HİKMETLERİ** olacak, ancak bunların bir kısmı ilk bakışta insanlar tarafından anlaşılamayacaktır.

Hızır kıssasında Hz. Musa'nın yaptığı sorgulamalar, ahir zamanda Mehdi'ye yönelik de yapılacaktır. Dolayısıyla, **MEHDİ'YE TALEBE OLMAK GÜÇ OLACAK, ANCAK SABIR GÖSTEREN VE ONDAKİ HİKMET VE SIRRI KAVRAYABİLEN KİŞİLER, ONUN YÖNTEMLERİNE VE MÜCADELESİNE DESTEKÇİ OLABİLECEKTİR.** Onların da sayısı, **OLDUKÇA AZ** olacaktır.

Musevi Kaynaklarda Belirtildiği Gibi, Mehdi (Moşiyah), Sadece Kendisine İlham Edileni Uygulayacaktır

Tevrat ve Musevi kaynaklar, Moşiyah'ı yani Hz. Mehdi'yi en detaylı şekilde tanıtan açıklamalar içermektedir. Bu açıklamalara göre Museviler, ahir zamanda gelecek olan Moşiyah'ın yani Mehdi'nin, genel olarak **TÜM PEYGAMBERLERDEN ÜSTÜN** vasıflara sahip olacağına inanır ve onun hükümlerinin **ELEŞTİRİLEMEZ** olduğuna kanaat getirirler.

Kapsamlı çalışmalarıyla Musevi ilimlerin temel taşlarından birini oluşturmuş olan Büyük Tevrat Alimi Maimonides, Moşiyah'ın, Hz. Musa dışında diğer **TÜM PEYGAMBERLERDEN DAHA ÜSTÜN MANEVİ ÖZELLİKLERE SAHİP OLACAĞINI** belirtmiştir.

Fakat, Tanhuma'ya (Musevi kutsal metin tefsiri külliyatına) göre, Moşiyah, yani **HZ. MEHDİ, HZ. MUSA'DAN DA ÜSTÜN OLACAKTIR.** (Tanhuma, "Toldos", 14.)

Moşiyah, liderlikte Musa'yı da geçecektir, çünkü Kurtarıcı, peygamberliğe değil, fakat Allah'ın Krallığına hakim olacaktır. (Akeidas Yitzchak, "VaYeishev"; Abarbanel'in Yeşaya 52:12 tefsiri; R.Yonasan Eibeshutz, Ye'aros Devash, cilt. 2, derashah 2.)

Yine bir kısım Musevi kaynaklarında, Moşiyah'ın, **HZ. SÜLEYMAN'DAN ÜSTÜN** olduğu kabul edilir. Moşiyah yani Hz. Mehdi, sadece konuşarak etkisiz hale getirme yeteneğine sahip olacaktır. Maimonides'in "**Iggeres Teiman**" isimli eserinde haber verdiği gibi, **"...dudaklarından çıkan nefes ile kötülerini yok edecektir."**

Tevrat'ta bu husus şöyle geçer:

“Kötüleri soluğuyla öldürecek.” (Yeşaya 11:4) Maimonides, konuyla ilgili şöyle yazmıştır:

“O Kral [Moşiyah] yüce olacaktır, Siyon’da yaşayacak, adı yüce olacak ve **HATIRASI ULUSLAR TARAFINDAN SÜLEYMAN'DAN DAHA FAZLA KORUNACAKTIR**. Tüm milletler onunla barış yapacak, tüm topraklar ona hizmet edecek... ona karşı çıkanı ise Allah yok edecek... ve onun eline teslim edecek. ("Perek Helek" tefsiri)

Çeşitli muteber Musevi kaynaklar, Moşiyah'ın (Hz. Mehdi'nin) peygamberlerden üstünlüğünü şöyle izah etmiştir:

Tevrat tefsir kitabı Midrash Tanchuma'dan:

"Bu YÜKSELTİLMİŞ VE YÜCELTİLMİŞ KRAL MESİH'TİR ve İBRAHİM'DEN ÇOK DAHA ÜSTÜNDÜR, MUSA'DAN DAHA ÜSTÜN TUTULMUŞTUR VE BAŞMELEKLERDEN DAHA ÜSTÜNDÜR." (John T. Townsend tarafından editörlüğü yapılan Midrash Tanchuma, Hoboken, New Jersey: Ktav, 1989, s. 166)

13. yüzyıl tefsir kitabı Yalkut'dan:

KRAL MESİH (Hz. Mehdi)... RESULLERDEN DAHA ÜSTÜNDÜR, çünkü şöyle söylenmiştir, “Bakın, kulum başarılı olacak; üstün olacak, el üstünde tutulup alabildiğine yüceltilecek.” O, İBRAHİM'DEN DAHA ÜSTÜN OLACAK... MUSA'DAN DA YUKARIYA YÜKSELECEK... BAŞMELEKLERDEN DE ÜSTÜN OLACAK. (Driver and Neubauer, s. 9)

Tevrat ve muteber Musevi kaynaklardaki izahlardan da anlaşılacağı kadarıyla Mehdi (Moşiyah), oldukça üstün özelliklere sahip olacaktır. Museviler, Mehdi'yi (Moşiyah'ı) diğer peygamberlerden de üstün gördükleri için, diğer peygamberleri, bir kısım zelleleri (peygamberlerin kasıtlı olmayan, unutmaya veya yanılma sonucu işledikleri küçük, günah sayılmayan hataları) nedeniyle eleştirebilirken, **HZ. MEHDİ'Yİ (Moşiyah'ı) ASLA ELEŞTİRMEMEKTEDİRLER.**

Öyle ki, Museviler, kendi peygamberleri olan Hz. Musa'yı dahi eleştirebilmektedirler. Kuran ayetlerinde buna dair işaretler şu şekildedir:

Dediler ki: "Ey Musa biz, onlar durduğu sürece hiçbir zaman oraya girmeyeceğiz. SEN VE RABBİN GİT, İKİNİZ SAVAŞIN. Biz burada duracağız." (Maide Suresi, 24)

Onlara bir iyilik geldiği zaman **"Bu bizim için"** dediler; onlara bir kötülük isabet ettiğinde (bunu da) MUSA VE BERABERİNDEKİLERİN BİR UĞURSUZLUĞU olarak yorumlardı. Haberinizi olsun, Allah Katında asıl uğursuz olanlar kendileridir; ama onların çoğu bilmezler. (Araf Suresi, 131)

Peygamberlere yönelik eleştiride bulunmakta beis görmeyen bu topluluk, yalnızca Mehdi'ye (Moşiyah'a) yönelik hiçbir eleştiri yöneltmezler. Onun yaptıklarında büyük **SIRLAR, HİKMETLER VE HAYIRLAR** olduğunu kabul eder ve **ONUN SÖZLERİNE HARFİ HARFİNE UYARLAR.**

Hz. Hızır kıssasında da bu duruma işaret eden anlamlar olduğu görülmektedir. Hz. Mehdi de, Hz. Hızır gibi insanların fikirlerini dinlemekte ama **SONUCUNDA MUTLAKA KENDİSİNE İLHAM EDİLENİ UYGULAMAKTADIR.** Yaptığı uygulamalara veya verdiği kararlara itiraz edilmesi, **ONUN FİKRİNİ DEĞİŞTİRMEMEKTE ve SONUCUNDA DA EN HAYIRLI SONUÇ ORTAYA ÇIKMAKTADIR.** Ancak bu süreç **SABIR GEREKTİRDİĞİNDEN,** onun ilmi herkes tarafından **KAVRANAMADIĞINDAN,** özel bir ilimle yaratıldığı ve karar ve kanaatlerinde ilham olduğu **BAŞTA ANLAŞILAMADIĞINDAN, ONA İNANAN, ONUNLA BİRLİKTE YOL ALAN AZ SAYIDA KİŞİ BULUNACAKTIR.**

İki Denizin Birleştiği Yer: İstanbul

Kıssanın anlatıldığı Kehf Suresi 60. ayette geçen **"iki denizin birleştiği yer"** de, yine ahir zamana yönelik işaretleriyle değerlendirilmelidir. Kuvvetle muhtemel bu ifade, Mehdi'nin manevi olarak fethedeceği yer olan **KONSTANTİNİYYE'YE** yani **İSTANBUL'a** işaret etmektedir. Mehdi'nin İstanbul'u manen fethedeceği, hadislerde şu şekilde tarif edilmektedir:

Resulullah (sav) buyurdu ki: Ey Ummet! Altı şey vardır ki, onlar olmadan kıyamet kopmaz... Altıncısı da medinenin fethi (Medine, kelime anlamı olarak kent, şehir demektir). Denildi ki: Hangi medine? Buyurdu ki: **KOSTANTİNİYYE.** (İstanbul) (Kıyamet Alametleri, s. 204 Ramuz El Ehadis 1/296)

Hz. Mehdi (as), **KONSTANTİNİYYE** ve Deylem Dağını (manen) fethedecektir. (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 27)

"Allah Teâlâ, müminlere İSTANBUL ve Rum (topraklarının), tesbih ve tekbir ile (manen) fethini nasib buyurmadıkça kıyamet kopmayacaktır" buyurmuşlardır. (Deylemi, Firdevs, 5/82, no: 7524, Taberani, el-Mu'cemu'l-Kebir, 17/15,21)

Resullah (sav) şöyle buyurmuştur: "Ehli Beytimden bir zat (Hz. Mehdi (as)), (dünyaya) sahip oluncaya kadar kıyamet kopmaz. O **(HZ. MEHDİ (AS)), İSTANBUL'U VE CEBEL'İ** (dağı-İstanbul'un 7 Tepesini) **(MANEN) FETHEDECEKTİR**" (Mer'iy b. Yusuf b. Ebibekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar)

İki denizin birleştiği yer, İstanbul

"Hızır" İsminin Anlamlarında Mehdi'ye İşaretler

"Hızır", kelime anlamı olarak **YEŞİL** ile ilişkilendirilir. Hadislere göre Hızır'ın oturduğu yerdeki otlar yeşermektedir.

"HIZIR, kuru ve beyaz (otları kurumuş/faydasız) bir yere oturduğunda, **O YER ANİDEN YEŞİLENİP DALGALANMAYA (HAREKETLENMEYE) BAŞLADIĞI** için kendisine Hızır denilmiştir." (Buhari, 3402)

Bu anlamı, Hz. Mehdi'ye yönelik olarak da düşünmek yerinde olacaktır. Hz. Mehdi; zuhuru ile birlikte yoksulluk ve kıtlık içinde kalmış olan toplumlara, bereket ve bolluk getirecek, onun gelişi ile **KURUMUŞ EKİNLER YEŞERECEK, YERYÜZÜ TÜM NEBATATINI ORTAYA ÇIKARACAKTIR:**

Ebu Said Peygamberin (sav) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor: "...Daha sonra Allah Teala Ehl-i Beyti'mden birini ((Hz. Mehdi'yi) zulümle dolan yeryüzünü adaletle doldurması için gönderecektir. Gökyüzü ve yeryüzünün sakinleri ondan (Hz. Mehdi (as)'dan) razı olacaklar. **YERYÜZÜ BÜTÜN BİTKİLERİNİ ONLARA YEŞERTECEK VE GÖKYÜZÜ SÜREKLİ ONLARA YAĞMUR YAĞDIRACAKTIR. ... ALLAH TEALA'NIN YERYÜZÜNE İNDİRDİĞİ BUNCA HAYIR SEBEBİYLE, ÖLÜLER YENİDEN YAŞAMAYI ARZULAYACAKLARDIR.**" (El-Beyan, s. 72, Es-Sevaik-ul Muhrika, s. 161, Yenabi-ul Mevedde, c.2, s. 177)

HZ. MEHDİ (AS), KURU BİR AĞACI DİKTİĞİNDE DE AĞAÇ HEMEN YEŞİLENİP YAPRAKLANACAKTIR. (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 43)

... ve ARZIN NEBATATI (BİTKİSİ) ÇOK FAZLA OLACAK... (El Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 23)

O (Hz. Mehdi) yeryüzünü adaletle ve nesafetle doldurur. **ARZ NEBATATINI ÇIKARIR, GÖK DE YAĞMURUNU YAĞDIRIR. ÜMMETİM DAHA ÖNCE GÖRÜLMEMİŞ BİÇİMDE NİMETLENDİRİLİR.** (İbn Ebi Şeybe, c VII, s. 512-513; Ali Bin Hüsameddin El Muttaki, Celaleddin Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler – Ahir Zaman Mehdisinin Alametleri, Kahraman Neşriyat, s. 35)

(Hz. Mehdi'nin zamanında) gökyüzü yağmurundan hiçbir şeyi esirgemeyecek ve cömertçe bol yağdıracak. **YERYÜZÜ BİTKİLERİNDEN HİÇBİRİNİ EKSİK BIRAKMAYACAK VE MUHAKKAK ONLARI KEMALİYLE BİTİRİP ORTAYA ÇIKARACAKTIR...** (Saati, H 143, c. XXIV, s. 50; Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, s. 437)

... İnsan BİR AVUÇ TOHUM ATACAK, 700 AVUÇ HASAT EDECEKTİR... (El Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 43)

Onun (Hz. Mehdi'nin) devrinde, ümmetin gerek iyileri gerek kötülerini misli görülmemiş şekilde pek çok nimetlere sahip olacaklardır. Çok yağmur yağmasına rağmen bir damlası bile boşa

gitmeyecek, **TOPRAK TEK BİR TOHUM İSTEMEDEN VERİMLİ VE BEREKETLİ OLACAKTIR.**
(El-Kavlu'l Muhtasar fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 20-21)

"Hızır" kelimesinin bir başka anlamı da "**huzur**"dur. Bu mana, bu şekliyle de Hz. Mehdi'ye önemli bir işaret olarak değerlendirilmelidir. Zira Hz. Mehdi'nin yeryüzünde asıl oluşturacağı mucize; savaşlar, karışıklıklar, korkular ile sarılmış olan dünyayı, **HUZUR VE BARIŞ ORTAMINA DÖNÜŞTÜRMEKTİR:**

Ebu Said Hudri Resulluh'dan rivayet ediyor: Hz. Mehdi'nin izleyicileri ona sığınır, **BAL ARILARININ KRALİÇE ARIYA SIĞINDIKLARI GİBİ (ONUN YANINDA GÜVEN VE HUZUR BULURLAR)**, o yeryüzünü adalet ve dürüstlikle dolduracaktır. (El Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 30)

HZ. MEHDİ'NİN ZUHUR VE KIYAMINDA HER ŞEY DOSTLUK VE BERABERLİK OLACAKTIR... (El-İhtisas (Şeyh Müfid), s. 24)

(HZ. MEHDİ ZAMANINDA) KALPLERDEKİ KİNLER ATILACAK, HER YERİ HUZUR VE EMNİYET SARACAK. (Bihar'ül Envar, c. 10)

KAP SU İLE DOLDUĞU GİBİ YERYÜZÜ BARIŞLA DOLACAKTIR. Hiçbir kimse arasında bir **DÜŞMANLIK KALMAYACAKTIR.** Ve bütün **DÜŞMANLIKLAR, BOĞUŞMALAR, HASETLEŞMELER MUHAKKAK KAYBOLUP GİDECEKTİR.** (Sahih-i Müslim, 1/136)

Hızır ve Süleyman Mescidi'nin Yeniden İnşası

Hızır kıssasında, "Onda (kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular, hemen onu inşa etti." ifadeleriyle Hz. Hızır'ın bir duvarı inşa edişine dikkat çekilmiş ve bununla önemli bir mesaj verilmiştir. Buradan anlaşılabilceği üzere Hz. Hızır, bir **DUVARCI USTASIDIR.**

Buradaki işari anlam önemlidir; zira ahir zamanda gerçekleşecek en önemli olaylardan bir tanesi, **HZ. SÜLEYMAN MESCİDİ'NİN YENİDEN İNŞA EDİLMESİ** olacaktır. Ahir zamanda, Hz. Mehdi'nin zuhuru ile, Roma döneminden beri yıkık halde bulunan **SÜLEYMAN MESCİDİ, ORADAKİ DİĞER**

KUTSAL YAPILAR KUBBETÜ'S SAHRA VE MESCİD-İ AKSA MUHAFAZA EDİLEREK TEKRAR İNŞA EDİLECEK VE İBADETE AÇILACAKTIR. BUNU GERÇEKLEŞTİRECEK KİŞİ DE HZ. MEHDİ OLACAKTIR.

Tekrar önemle belirtmek gerekirse, bu inşa sırasında **NE KUBBETÜ'S SAHRA'YA NE DE MESCİD-İ AKSA'YA ASLA ZARAR VERİLMEYECEK, ONLARIN YIKILMALARI DİYE BİR DURUM SÖZ KONUSU OLMAYACAKTIR.** Süleyman Mescidi, orada hali hazırda var olan mevcut alana inşa edilecektir.

Süleyman Mescidi'nin görünümüne dair çizimler

Sonuç

Hızır kıssasında ahir zamana yönelik olarak verilen mesajlar çok net ve önemlidir. Kıssada; Ahir zamanda, Hz. Mehdi'nin hayır ve hikmetlerle hareket edeceğine, İşlerinin, genelin kabulünden farklı olabileceğine, Dolayısıyla pek çok kişi tarafından anlaşılamayacağına, Ona talebe olmanın da sabır ve teslimiyet gerektirdiğine, Hz. Mehdi'nin bu şekilde olgunluğa, derin imana ve doğru yola yönlendirici vasıfları olacağına,

En nihayetinde **TÜM DÜNYAYI BEREKET VE HUZURA KAVUŞTURACAK BİR KURTARICI OLARAK GÖNDERİLECEĞİNE**

Dair işaretler bulunmaktadır.

Burada, Hz. Hızır'ın eylemlerinin SORGULANAMAMASINA dikkat çekilmesi önemlidir. **HZ. MEHDİ'NİN DE EYLEMLERİ SORGULANMAYACAK; DOĞRUDAN KABUL EDİLECEKTİR.** Hadislerle açıkladığımız gibi **HZ. MEHDİ, AHKAMDA (HÜKÜM VERMEDE) MASUMDUR; MELEKLERLE DESTEKLENMEKTEDİR. HATA YAPMAMAKTADIR.** Günümüzde devlet yöneticileri, cumhurbaşkanları, başbakanlar dahi yaptıklarından sorumlu tutulmakta; hatta kimi zaman eylemlerinden dolayı yargılanabilmektedirler. Ancak Hz. Mehdi, **HATASIZ HÜKÜM VERECEĞİ İÇİN, SORGULANMAKSIZIN HERKES TARAFINDAN DİNLENECEKTİR.** Tıpkı Hz. Hızır örneğinde görüldüğü gibi, **HER EYLEMİNİN HİKMETLİ BİR SONUCU OLACAKTIR.**

Zaten ahir zaman kurtarıcısının da böyle bir özelliği olması gerekir; yoksa onun tüm dünyaya barış getirebilmesi mümkün olamazdı. Herkesin, kendi çıkarlarını düşündüğü, kendi menfaatlerini üstün tuttuğu bir dünyada, ancak ve ancak Hz. Mehdi'nin hakemliği ile yol bulunacak; o söylediğinde herkes sorgusuz şekilde kabul edecektir. İttifak halinde olması mümkün görünmeyen Museviler ve Müslümanlar, Hz. Mehdi'nin getirdiği çözümler sonucunda ortak bir noktada buluşacaklardır. **TÜM SEMAVİ DİNLER İTTİFAK HALİNDE OLACAK,** tüm insanlık barış ve sevgide birleşeceklerdir. Hz. Mehdi'nin tüm dünyaya barış getireceği gerçeği, hadislerde özellikle bildirilen, önemle üzerinde durulan bir konudur. **BU BARIŞ DOLU DÜNYA, İNSANLARIN, HZ. MEHDİ'NİN EYLEMLERİNE TAM OLARAK GÜVENMELERİ İLE MÜMKÜN OLACAKTIR.**

Tüm bu yönleriyle Hızır kıssası, ahir zamana ve Mehdi dönemine yönelik önemli sırlar, işaretler ve müjdeler içeren bir kıssadır.

[1] <https://www.istanbulunsirlari.net/2016/01/12/aksemsettin-hazretleri-neden-fetihten-sonra-kayboldu/>

[2] Osman Nuri Topbaş, <https://www.osmannuritopbas.com/ii-abdulhamid-han-azledildikten-sonra>